

А доля легкою буває

Оксана Радушинська

А доля легкою буває?
Напевно, ні. У всіх свій хрест:
Хтось проkliнає, хтось прощає,
Комусь за щастям йти сто верст...

Хотілось жайвором співати?
Любистком мріялось цвісти? —
Та долі, кажуть, краще знати,
Від неї, кажуть, не втекти.

Й дороги різні нас стрічають:
То — в очі пил, то — бруд з-під ніг.
І проkliнають, і прощають,
І замітає кроки сніг.

А долей легких не буває,
Усі тягар якийсь несуть.
Цвіт то всихає, то розквітає,
А люди йдуть...
А долі йдуть...